

man, ved at foretage denne Forandring i det oprindelige Udkast, ikke har været rigtig opmærksom paa, hvad der her skulde siges. Jeg skal nu tillade mig nogle faa Bemærkninger om selve Lovbdkastet, og jeg maa da bemærke, at jeg troer, at de af Landstinget deri foretagne Forandringer ikke alle ere heldige. Jeg har allerede paaviist dette ved enkelte Paragrapher og skal nu tillade mig at berøre nogle flere andre, med Hensyn til hvilke nogle Forandringer i det af Landstinget Vedtagne vistnok maa ansees for nødvendige, eller i alt Fald for i høi Grad tilraadelige, og det vil vistnok ganske simpelt kunne see ved Endringsforslag til anden Behandling, saaledes at Sagen ikke derfor behøver at lide videre Ophold. Slutningen af § 9 trænger saaledes aabenbart til en Forandring, naar det hedder: at hvis en Kjendelse, i hvis Følge en legemlig Kædselse er tildeelt, ophæves, skal Consulen bestemme Størrelsen af den Erstatning, som Skipperen skal betale Vedkommende. Det er kun en foreløbig Kjendelse, Consulen her kan afgive, og at han kan gjøre dette, maa jeg ansee for ikke blot naturligt, men nødvendigt og stemmende med de gjældende Forhold; men det forekommer mig dog, at det udtrykkeligt maa siges, at det kun er en foreløbig Kjendelse, som Vedkommende maa kunne fordrø forandret eller ophævet, naar han ved sin Hjemkomst bringer Sagen ind for det rette Forum. — I § 12 har man indstødt Ordet „simpelt“ foran Fængsel, imedens det oprindelige Udkast i Almindelighed siger, at den Skipper, der har gjort sig skyldig i Misbrug af sin Myndighed, overhovedet skal kunne straffes med Fængsel. Jeg anseer ikke denne Forandring for en Forbedring, men tværtimod for det Modsatte. Her er Spørgsmaal om Straffeanstaaelse for den Skipper, der maaskee paa den haardeste og skammeligste Maade har mishandlet Mandsskabet, især det unge, som idag har fundet saa varme Talsmænd her i Salen, og det forekommer mig ganske i sin Orden, at høiere Straf end simpelt Fængsel derfor maa kunne anvendes. Jeg seer ikke nogen Ulykke i, at der under graverende Omstændigheder kan decreteres Straf af Bånd og Brød. — Den Plads, som man har givet § 14, nemlig som

den første Paragraph i 3die Affnit, forekommer mig ikke i formel Henseende at være heldig. Det Naturligste synes mig at være, at man begynder med at sige, hvem der er Rømningsmand, og ikke med at sige, hvilke Personer der skulle sættes i Klasse med Rømningsmænd. I dette Affnit er der dernæst to Paragrapher, med Hensyn til hvilke jeg har de væsentligste Betænkeligheder ved de i det andet Thing foretagne Forandringer, nemlig §§ 20 og 21; og jeg kan i alt Væsentligt tiltræde, hvad den ærede Indenrigsminister derom har udtalt paa det andet Sted.

I § 20 er nemlig Definitionen af Begrebet Mytteri blevet udeladt, deels fordi, som det er blevet gjort gjældende, dette Begreb forstod sig af sig selv og derfor ikke trængte til nogen Forklaring, og deels, fordi Udkastets Forklaring var urigtig. Hvad dette sidste angaaer, troer jeg ikke, at det med Sandhed kan siges. Man har paaberaabt sig, at naar Mytteri blev begaaet for at bemægtige sig Skibet, gif det ind under en større Forbrydelse, nemlig Røveri, men hertil skal jeg bemærke, at der naturligviis kan være Tale om, at man bemægtiger sig Skibet ikke af Bindehøjde eller for at beholde det. Selv om det imidlertid forholdt sig saaledes, at den givne Definition kunde give Anledning til en Misforstaaelse, vilde dette ialtfald kun berettige til at omredigere den, men ikke til aldeles at udelade den. Jeg troer, at det er heldigt at have en Definition paa Mytteri, fordi jeg ikke troer, at det forholder sig saaledes, at enhver Sømand vil kunne sige sig selv, hvad der er, og jeg henter navnlig en Støtte for denne min Opfattelse i, hvad der er passeret i det andet Thing, hvor det tilstrækkelig klart har viist sig, at Foresillingerne om Mytteri ere høiest forskjellige. Det er ganske vist Meningen med § 20, at kun visse Arter af Mytteri skulle straffes paa den deri bestemte Maade, medens andre Arter, som i væsentlig Grad ere mindre strafbare, høre ind under den paafølgende § 21; men jeg anseer det for uheldigt, at der i denne er blevet udeladt nogle Bestemmelser, der fandtes i den oprindelige § 20. Nu handler § 21 blot om dem, som overfalde Skipperen med Vold eller Trusel om Vold, enten ombord eller iland, men